

Meeslepend verhaal over een Savta

Door: Else Nugteren - Sapsite

***Janken en schieten* vertelt je het verhaal van de oma van maker Ilay den Boer, hij sleept je mee zijn locatievoorstelling in. Deel II van zesluik *Het Beloofde Feest* is tijdens Festival aan de werf te zien.**

Tussen de Croeselaan en het Centraal Station, voorbij het hoofdkantoor van de Rabobank, waar het TNT terrein eindigt staat de bus waarin het publiek voor *Janken en schieten* moet gaan zitten. Maker Ilay den Boer verwelkomt opgetogen zijn vriendin, die het braakliggende terrein op fietst. De rest van het publiek neemt plaats in de bus.

In de voorstelling vertelt Ilay het verhaal van zijn oma, die hij ontzettend bewondert. Zijn savta - wat 'grootmoeder' betekent in het Hebreeuws- vlucht tijdens de Tweede Wereldoorlog uit een getto in Litouwen. Deze ontsnappingspoging wordt door Ilay enthousiast onder woorden gebracht. Hij vertelt hoe zijn oma vooraan in de bus staat en demonstratief haar Jodenster van haar vestje trekt. Ze zet hiermee een trend. De acteur rent naar de andere kant van de bus en gaat bij een meisje staan. Hij legt de Jodenster op haar borst en vertelt de rest van het publiek dat zij een twijfelaar is. "Voorzichtig plukt ze aan een puntje van de ster", zegt de acteur en trekt de Jodenster voorzichtig van haar jasje.

Ilay speelt met veel energie; hij straalt enthousiasme en trots uit en rent regelmatig van de ene kant van de bus naar de andere. Omdat de bus klein is had hij met ingetogener spel het publiek ook kunnen raken. Nu is het soms bijna overdreven te noemen. Ilay den Boer en Jacobien Elffers spelen hun verliefdheid zo enthousiast dat het bijna ongeloofwaardig wordt. Het spel tussen de twee is wel mooi wanneer Jacobien haar vriend er op wijst dat zijn oma niet alleen maar een held is. Want de voorstelling gaat niet alleen over de busreis die Ilay's oma maakte tijdens de oorlog, maar ook over haar aankomst in Israel- het beloofde land. Op het moment dat je als publiek begint te denken dat je in een pro-Isrealisch pamflet terecht gekomen bent, herinnert Jacobien Ilay eraan dat zijn heldhaftige oma, na de Zesdaagse Oorlog op de Gazastrook is gaan picknicken, terwijl er op die plek vele Palestijnse slachtoffers zijn gevallen.

Het hele verhaal wordt vertelt in de bus, waar niet alleen gespeeld wordt, maar ook mooi gebruik wordt gemaakt van de ruimte. Tijdens de voorstelling worden er gordijnen op zij geschoven, zodat er foto's, krantenknipsels, landkaarten en berekeningen te voorschijn komen. Deze gebruikt Ilay mooi om de levensloop van zijn savta te verduidelijken. Het publiek zit dicht op de acteur en wordt telkens opnieuw betrokken bij het verhaal. Word er je geen kopje thee aangeboden of een stuk brood in je handen geduwd, dan worden er wel mensen gevraagd om iets voor te lezen of krijgt iemand opeens een rol in het verhaal. Hierdoor word je de voorstelling in gesleurd.